

آموزش الکترونیکی چیست؟ (نسخه PDF)

تاریخچه:

یادگیری الکترونیکی به چند دهه قبل بازمی‌گردد، که در آن زمان با این نام شناخته نمی‌شد. در نخستین شکل آن، مطالعات در کامپیوترهای بزرگ موسوم به (frame main) ذخیره شده و دسترسی به آنها از طریق ترمینالهای ابتدایی امکان پذیر بود، اما با اختراع اولین کامپیوترهای شخصی و همزمان با تولید و پیشرفت مرورگرهای وب (web browser) تحول بسیار بزرگی در تکنولوژی آموزشی ایجاد گردید. بعضی از اشخاص و سازمانها به سرعت خود را با آخرین تغییرات تکنولوژی تطبیق دادند در حالیکه در بیشتر سازمانها زمان زیادی برای ارزیابی، خرید و به کارگیری سخت افزارها و نرم افزارهای جدید لازم بود. به دلیل نقش مهم و اساسی وسایل ذخیره و انتقال اطلاعات در یادگیری الکترونیکی در ابتدا به معرفی تاریخچه آنها پرداخته میشود. در اواخر دهه ۸۰ و اوایل دهه ۹۰ میلادی، برنامه های آموزشی عمدتاً بر روی فلاپی دیسکها عرضه میشدند. هر فلاپی دیسک ۵.۲۵ اینچی ظرفیت ذخیره سازی ۴۸۰ مگابایت اطلاعات را دارد که تقریباً معادل ۵/۱ میلیون حرف یا ۷۰۰ صفحه متن معمولی است.

نرم افزارهای ذخیره سازی اطلاعات میتوانند این مقدار را تقریباً به پنج برابر افزایش دهند اما در این حالت برای دسترسی به اطلاعات باید ابتدا با استفاده از همان نرم افزارها مطالب بر روی دیسک سخت کامپیوتر نصب شوند. با توجه به حجم زیاد فایل های صوتی و تصویری نمی توان برای ذخیره برنامه های چند رسانه ای به راحتی از فلاپی دیسکها استفاده نمود زیرا بدون استفاده از نرم افزارهای فشرده سازی، بر روی هر دیسکت میتوان تنها حدود شش ثانیه فیلم را با کیفیت پایین ذخیره کرد. به همین دلیل برنامه های آموزشی اولیه که بر روی فلاپی ها عرضه میشدند عمدتاً مبتنی بر متن و محدود به تعدادی تصاویر ساده بودند. البته این بدان معنی نیست که نمیتوان از فلاپی دیسک برای عرضه برنامه های چند رسانه ای آموزش استفاده کرد بلکه برای ارائه یک برنامه آموزشی ساده چند رسانه ای به تعداد بسیار زیادی دیسکت نیاز است. البته انواع جدید فلاپی دیسکها (مانند زیپ دیسکها یا سوپر دیسکها) که قابلیت ذخیره سازی بسیار بیشتری دارند نیز به بازار آمده اند، اما به دلیل نیاز روزافزون به وسایل ذخیره سازی با ظرفیت و سرعت بسیار بالاتر، امروزه دیگر کمتر از فلاپی دیسکها برای عرضه برنامه های آموزش و یادگیری الکترونیکی استفاده میشود.

مفهوم یادگیری الکترونیکی (E-Learning):

به طور کلی منظور از E-Learning یا یادگیری الکترونیکی بهره گیری از سیستمهای آموزش الکترونیکی مثل کامپیوتر، اینترنت، سی دی های Multimedia، نشریه های الکترونیکی و خبرنامه های مجازی و نظیر این هاست که هدف آن کاستن از میزان تردها، صرفه جویی در زمان، هزینه و همچنین یادگیری بهتر، سریع تر و آسانتر است. یادگیری به طور کلی، فعالیتی دگرگون کننده است و افراد را برای مقابله با رویدادهای محیطی آماده می سازد. یادگیری در واقع هم یک رشته فرایند است و هم فرآورده تجربه هاست.

یادگیری، تغییری است که در اثر تدریس مطالب و مهارتهای گوناگون در رفتار یادگیرندگان ایجاد میشود که ممکن است این رفتار در کوتاه مدت قابل مشاهده و یا حتی غیر قابل مشاهده باشد. سیستمهای E-Learning و سیستمهایی که امکان یادگیری از راه دور را فراهم می کنند بسیار متنوع هستند ولی اولین مسئله آگاهی علاقه مندان از نوع این سیستمها و انتخاب صحیح و نحوه درست استفاده از آنها است. این سیستمها گاهی میتوانند جایگزین کلاسهای حضوری هم باشند. در یادگیری الکترونیکی غیر از اینترنت، سی دی های آموزشی، ویدئوهای آموزشی، از ماهواره نیز استفاده میشود. آمار نشان داده است که در سال ۱۹۹۹ بالاترین روش آموزش ۵۳٪ استفاده از سی دی های آموزشی بوده است ولی در سال ۲۰۰۴ E-Learning مقام اول را در آموزش کسب کرده است. در یادگیری الکترونیکی همزمان (Synchronous) این امکان وجود دارد که استاد و فراگیر به صورت همزمان با هم روبرو شوند و در اتاقهای گفتگو (Room Chat) با هم مباحثه کنند ولی در روش غیرهمزمان (Asynchronous) فراگیران سوالات خود را مطرح می کنند و استاد نیز در زمان دیگری که مشخص کرده است به سوالات پاسخ میدهد.

همانگونه که فناوری اطلاعات و ارتباطات در بسیاری از فرایندهای کاری روزمره همانند تجارت الکترونیک، پست الکترونیک، دولت الکترونیک و... مورد استفاده قرار می گیرد، حوزه یادگیری الکترونیکی یا E-Learning نیز از این نوع فناوری بهره برده است. یادگیری های مبتنی بر فناوری های نوین، اطلاعاتی، با ایجاد تغییرات بنیادین در مفاهیم آموزش سنتی، توانسته اند بسیاری از کمبودهای نظام های

آموزشی را رفع کرده و دگرگونی های اساسی درآموزش به وجود آورند. با استفاده از دنیای مجازی در یادگیری، میتوان به روشهای نوین و کارآمدی از یادگیری دست یافت.

علت کاربرد فناوری اطلاعاتی و ارتباطی در یادگیری، آموزش بهتر و سریعتری باشد. کاربرد فناوری اطلاعات و ارتباطات در آموزش، نوع جدیدی از یادگیری را به وجود آورده و ضرورتی در یادگیری حضوری نمی باشد. بدین ترتیب یادگیری در محیط هایی غیر از کلاس امکان پذیر است، به نحوی که می توان اطلاعات را به راحتی با سایر یادگیرندگان به اشتراک گذاشت. این تحول سبب تغییر نقش اساتید و نیز نقش کتابخانه ها شده است. به این ترتیب، نوع جدید یادگیری، یادگیری الکترونیکی نام گرفت. در یادگیری الکترونیکی حذف محدودیتهای مکانی، زمانی و سن یادگیرنده که روزگاری ناممکن می نمود، امروزه دیگر محدودیت بزرگی به نظر نمی رسد. از طرفی باید توجه داشت که با به وجود آمدن نیازهای گسترده در میان جوامع، ادامه استفاده از روشهای سنتی در نظامهای آموزشی ممکن نخواهد بود. یادگیری مبتنی بر رایانه، یادگیری مبتنی بر فناوری اطلاعات، کلاسهای مجازی، کتابخانه های مجازی و... راه را برای پیدایش شیوه های نوین آموزش و یادگیری، هموار ساخته اند. به طور کلی به مجموعه فعالیتهای آموزشی که با استفاده از ابزارهای الکترونیکی اعم از صوتی، تصویری، شبکه های مجازی رایانههای صورت میگیرد یادگیری الکترونیکی گفته میشود.

یادگیری الکترونیکی، نظامی مبتنی بر فناوری اطلاعاتی و ارتباطی همانند سخت افزار، نرم افزار و شبکه های رایانه ای به منظور ایجاد، نگهداری، توسعه و در دسترس قرار دادن مواد مطالعاتی آموزشی برای دانشجویان می باشد که فعالیتهای مطالعاتی آموزشی را هدایت کرده و ارزیابی دانشجویان را بدون نیاز به وجود محلی برای یادگیرندگان و اساتید امکان پذیر می سازد .

ITPRO باشید.

نویسنده مقاله: خانم لیلا غلامحسینی

لینک مقاله اصلی: [مقاله اصلی](#)

نویسنده: hamideh-smiY

منبع: [tosinso.com](#)

هرگونه نشر و کپی برداری از مطلب تنها با ذکر منبع و نام نویسنده اصلی مقاله مجاز می باشد.

مطلب اصلی